

IAA:n Council ja komiteat pitivät kokouksensa Jerusalemissa 22-23.5.2000.

13/6/2000

19:36

IAA:n Council ja komiteat pitivät kokouksensa Jerusalemissa 22-23.5.2000. Suomen edustajat osallistuivat Councilin, IASC-komitean ja Social Security-komitean kokouksiin.

Councilin kokous

Rutiiniasioden lisäksi Council päätti mm. seuraavista asioista:

1. Päätettiin, miten komitearakenne ja puheenjohtajisto pidetään ajantasaisina. Komiteoiden toimeksiannot käydään läpi vähintään joka kolmas vuosi. Puheenjohtajan mandaatti on 1-3 vuotta, varapuheenjohtajilla 1 vuosi. Tarkoituksena on myös lisätä ei-anglosaksien määrää puheenjohtajistossa. Seurantatehtävät kuuluvat Nominations-komitealle.
2. Accreditation-komitean puheenjohtajaksi valittiin Norbeth Heinen Saksasta. Komitea käsittelee mm. jäsenhakemukset. Yves Guerard ja Paul Thornton nimitettiin IAA:n edustajiksi IACA:aan (International Association of Consulting Actuaries). Jean Berthon nimitettiin IAA:n edustajaksi AFIRiin, Jean Lemaire ja James McGinnitie edelleen ASTINIin.
3. Uusiksi täysjäseniksi hyväksyttiin Egyptin ja Bretagnen aktuaariyhdistykset, tarkkailijajäseniksi Georgian ja Nigerian yhdistykset.
4. Tärkein Councilin käsittelemä asia oli kansainvälisten aktuaaristandardien mahdollinen luominen. Asiassa tehtiin tärkeä periaatepäätös: IAA voi tapauskohtaisesti antaa tällaisia standardeja. Tapauskohtaisesti päätetään myös standardin tarpeesta ja sen sitovuusasteesta (sitova, ohjeellinen vai jotakin siltä väliltä). Päätettiin myös proseduurista, jota standardien antamisessa aina noudatetaan. Vastuu proseduurin noudattamisesta ja standardien yleisestä koordinaatiosta on Professionalism-komitealla. Standardien hyväksymiseen vaaditaan aina 80 %:n enemmistö jäsenyhdistysten äänistä.

Komiteoiden kokouksista merkittävin oli IASC-komitean kokous. Siinä viimeisteltiin IAA:n lausunto IASC:n Insurance Steering Committeeen julkaisemasta, vakuutus sopimusten tilinpäätöskäytäntöä koskevasta Basic Issue-raportista. Komitea käsittelee asiaa puolentoista päivän ajan. Paikalla olleista yli puolet oli anglosaksien edustajia.

IAA:n lausunnossa (joka on nähtävissä IAA:n kotisivuilla) otettiin vahva myönteinen kanta Asset/Liability -pohjaisen tilinpäätöksen puolesta. Lisäksi kannatettiin voimakkaasti käypien arvojen (fair value) käyttöä sekä velkojen että varojen arvioinnissa. Kannanotto on helppo ymmärtää. Aktuaarien ydintehtävähän on arvioida vakuutusyhtiön sitoumusten rahallinen arvo prospektiivisellä laskutavalla ja vakuutusvastuun fair value- arviointi täyttää tämän vaatimuksen erinomaisesti. Aktuaarien kannalta ei myöskään ole pahaksi, jos vastaavantuoppinen tarkastelutapa leviää laajemminkin mm. finanssi-instrumentteihin. Toinen syy on strateginen: aktuaarien ammattikunta on aiemmin joissakin vastaavissa tilanteissa jäänyt lehdelle soittelemaan (esim. US GAAP:n laadinta muutama vuosi sitten,

Employee benefit IAS pari vuotta sitten).

IAA:n lausunnossa korostetaan voimakkaasti, että siirryttäessä fair value vastuulaskentaan, samanaikaisesti pitää uudistaa myös kansainväliset solvenssisäännökset (Risk Based Capital, RBC). Tähän tähtäävä työ onkin aloitettu IAIS:n (vakuutusvalvojien kansainvälinen yhdistys) puitteissa. Myös IAA:lla on oma komiteansa tätä varten (Insurance Regulation Committee).

Lausuntoon tuli Suomen aloitteesta kannanotto, että vakavaraisuussäännösten lisäksi myös voitonjakoa ja verotusta koskevat säännökset on sopeutettava mahdollisiin uusiin standardeihin. Lisäksi tarvitaan riittävän pitkä siirtymäaika.

IAA ilmaisi myös halukkuutensa kehittää kansainväliset standardit vakuutusvastuiden fair valuen arvioimiseksi. Alustavana lähtökohtana on, että fair value olisi yhtä kuin vastuun odotusarvo + Market Value Margin (MVM). MVM vastaisi sitä epävarmuutta, joka potentiaalisilla markkinoilla vakuutusvastuuta myytäessä otettaisiin hinnassa huomioon. Sen suuruus olisi riippuvainen epävarmuudesta, joka liittyy vastuuta vastaavan todennäköisyysjakauman parametrien ja itse jakauman muodon estimoimiseen (ns. parametrivirhe). Varsinainen tilastollinen satunnaisvaihtelu otettaisiin huomioon pääomavaatimuksissa. Vastuun laskennassa diskonttokorko valitettaisiin ns. replicating portfolio perusteella. Voimakkaasti yksinkertaistaen replicating portfolio tarkoittaa bondisalkkua, joka on mahdollisimman hyvin yhteensopiva vastuun keston ja muun rakenteen suhteen. Tasoitusvastuuta ei katsota fair value -velan osaksi, katastrofivastuun osalta lausunto jätti asian auki.

Jos fair value tulee myös Suomessa vakuutusvastuiden laskennan pohjaksi, tarvittaneen mittava aktuaarien uudelleen koulutusprojekti, sen verran suuresta muutoksesta on kysymys. Standardin lopullinen muoto on tarkoitus hyväksyä vuonna 2002. Sitä ennen on vielä ainakin kaksi lausuntokierrosta.

Lisätietoja: Jukka Rantala